

SANT FELIU DE GUÍXOLS

La Principal de la Bisbal presenta un CD dedicat a Landon-Davis

Pertany a la **col·lecció «Personalitats»**

M. JUVANTENY

LA BISBAL. La Cobla durant una actuació.

Montserrat Juvanteny, Girona. La Principal de la Bisbal oferirà aquest dilluns un concert a Sant Feliu de Guíxols. Es tracta de presentar el volum número 5 de la col·lecció *Personalitats*, una idea singular que la cobla endegava cinc anys enrere amb *Un americà a Begur*, dedicat al clarinetista Artie Shaw, continuant un any després amb Josep Pla i *De vegades penso en Palafrugell*. La Costa Brava el meu lloc de repòs un homenatge a l'actriu Madeleine Carroll que data del 2004 i *El color de les festes de primavera* que data de l'any passat i està dedicat a Modest Cuixart.

En cada ocasió s'ha encarregat una sardana al·lusiva al personatge que, a més a donat nom al treball discogràfic; en el cas de Artie Shaw la va compondre Joan Manel Margalef, fiscornaire de la cobla de la Bisbal; de Josep Pla se'n va encarregar el gironí Josep Cassú i Serra; de Madeleine Carroll Josep Solà i de Modest Cuixart un altre gironí, el president de la Unió de Músics de Catalunya, el cassanec Antoni Mas Bou.

Al iniciar aquesta col·lecció, la idea de La Principal, i molt especialment del seu director Francesc Cassú, ha estat «ficar-se a la pell del personatge, intentant fer-li un repertori a mida, amb aquells títols o autors que

tinguin un toc d'allò que al personatge li agradava». En el cas d'aquest cinquè treball dedicat a Landon-Davis, la sardana que dona nom al CD es va encarregar en el seu moment al figurenc Jaume Cristau, i ha estat batejada com Un ganxò més, fent al·lusió a la manera com l'escriptor va connectar amb Sant Feliu de Guíxols i la seva gent.

Els elements per acompanyar aquesta peça s'han trobat en la població, amb Santfeliuenc, sardana del músic de Llagostera Martí Llorent. Jovial, d'Agustí Borgunyó, peça que expresa el caràcter de Landon-Davis, però alhora està dedicada a ell i estrenada a Barcelona, l'any 1935. La mar, un element inseparable del paisatge ganxò, és la peça escollida d'entre la llarga llista del músic de la Catalunya Nord Max Havart.

Sant Feliu de Guíxols i Juli Garreta van històricament de la mà, per això no es podia obviar una peça del músic rellotger ganxó, qui va ser capaç d'elevat la sardana a la categoria de simfònica, malgrat les crítiques que va tenir dels seus contemporanis, que deien que les sardanes de Garreta no eren balladores, crítica que va rebutjar Josep Pla tot dient «la gent tenia l'oïda espesa». De Juli Garreta la peça escollida és *Llicorella*.